

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Kur prasideda Dievo karalystė ?

Žmogus labiausiai atsiskleidžia ne tada, kai dalijasi tuo, ką žino, o tada, kai dalijasi tuo, ką jaučia: „Esu laimingas, džiaugiuosi, myliu, liūdžiu.“ Tada žmogus kalba tarsi laikydamas ant delno širdį, apnuogindamas savo esybę. Džiaugsmas, baimė, nuostaba, meilė yra kūno ir proto, mūsų pačių ir aplinkos sąlyčio taškas. Žmogaus emocijų sfera yra labiausiai pažeidžiama, bet kartu ir pati galingiausia, nes ne idėjos ir ne kultūra formuoja žmogaus vidų, o jo jausmai. Jie pasako, kokią prasmę turi ir ko vertas tam žmogui koks nors įvykis, daiktas, asmuo. Jausmai yra žmogaus gynybinis pamatas, nes jie leidžia gyvybei pulsuoti kartu su aplinka.

Žmogaus vidinio pasaulio centrą – gėrio ir blogio centrą – geriausiai apibūdina žodis širdis. Jis dažniausiai išreiškia žmogaus nusiteikimą kito žmogaus atžvilgiu. Tai turime galvoje, kai sakome apie kitą žmogų: „Jis geros širdies“ arba „Jis beširdis“, kai apibūdiname tą, kuris nesugeba palaikyti gerų, šiltų santykių su kitais. Pranašas Ezekielis perduoda Dievo žodžius savo tautai: „Nuvalysiu visus jūsų nešvarumus... Išimsiu iš jūsų akmeninę širdį ir duosiu jums kūninę širdį“ (Ez 36,25 – 26). Tai tikriausiai pirmasis širdies persodinimo atvejis, kurį žino medicina. Šią operaciją su Dievo ir maldos pagalba kiekvienam būtina atlikti kuo greičiau.

Neigiami jausmai, kuriems leidžiame tarpti, sunkiai sužaloja mūsų vidinę sveikatą, ir tai yra gausi kančios versmė, nors apie ją dažnai net nepagalvojame. Jausmai padaro žmogų gerą arba blogą, romų arba žiaurų,

laimingą arba nelaimingą. Jie yra mūsų elgesio pagrindas ir nuteikia žmogų elgtis tik tuo vieninteliu būdu. „Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina“, – sako Jėzus (Mk 7,16 – 23). Todėl reikia kruopščiai apžiūrėti savovidinių daržų, atskirti blogio ir gėrio daigus, Dievo šviesoje atlikti sąžiningą jausmų analizę, pavadinti juos tikraisiais vardais – kilniais arba varganais – ir išrauti visą blogį. Tai pareikalauja nemažai valios pastangų, bet rezultatai mus apstulbins.

Skundžiamės, kad automobiliai teršia aplinką, bet jie tik lašelis palyginti su blogiu milijardų žmonių, kurie niekada nėra mokęsi valdyti savo vidinio gyvenimo. Štai kodėl nėra gerai besijaučiančių žmonių, o vaistinės dygsta kaip grybai po lietaus. Dvasingas žmogus palankiai veikia aplink esančius, o nusikaltėlis – blogai. Piktos mintys ir jausmai sklinda, jie skverbiasi į šalia esančius žmones, nors jie to ir nesuvokia.

Blogio atsisakymas gali įvykti tiek psichoterapeuto kabinete, tiek prie klausyklos langelio, tik svarbu, kad įvyktų. Jauskime atsakomybę, neieškokime tik užuojautos, nes nepadės nei gydytojas, nei kunigas, jei patys sau nenorėsime padėti. Žmogaus didybę labiau parodo sugebėjimas norėti negu žinojimas. Švarinkime ir išorinę, o labiausiai vidinę atmosferą. Štai kodėl apaštalas Paulius ragina „nepaliaujamai melstis“. Tai ir bus Dievo karalystės pradžia, kurios ištakos – žmogaus širdis.

Adelija

Svarbiausios parapijos naujienos

Belgijos karalius Albertas II ir karalienė Paola pagerbė Tautos šventovę

Kovo 22 d. pavakare, baigdama vizitą Lietuvoje, Belgijos karališkoji šeima, lydima Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus, jo žmonos Almos, Kauno mero Arvydo Garbaravičiaus ir kitų garbingų asmenų apžiūrėjo Paminklinę Prisikėlimo bažnyčią. Tai pirmasis karalius su karaliene apsilankę mūsų bažnyčioje.

Gavėnios rekolekcijos

Kovo 24-26 d. parapijoje vyko rekolekcijos, kurioms vadovavo Palangos kanauninkas, kanoninės bažnytinės teisės daktaras ALGIS GENUTIS. Kryžiaus kelias, „Graudūs verksmai“, Švč. Sakramento adoracija, Atgailos pamaldos, šv. Mišios ir specialūs pamokslai – visa tai padėjo žmonėms susikaupti, geriau apmąstyti gyvenimo prasmę, apvalyti ir parengti sielas tikrajam Velykų džiaugsmui.

Sekmadienio katechezė

Septintasis įsakymas: Nevok

Septintasis įsakymas draudžia neteisėtai paimti ar pasilaikyti svetimą nuosavybę ir bet kuriuo būdu daryti žalą artimo turtui. Jis įsako laikytis teisingumo ir meilės tvarkant žemiškąsias gėrybes ir žmogaus darbo vaisius. Įsakymas reikalauja, kad atsižvelgiant į bendrą gerovę būtų gerbiama tų gėrybių paskirtis visiems žmonėms ir teisė į privatinę nuosavybę. Krikščionys gyvenime stengiasi šio pasaulio gėrybes pavesti Dievui ir broliškai meilei.

Pradžioje Dievas žemę su jos gėrybėmis pavedė žmonėms bendrai valdyti, kad jie ja rūpintųsi, savo darbu tvarkytų ir jos vaisiais naudotųsi. Sukurtos gėrybės yra skirtos visai žmonijai. Tačiau pati žemė yra žmonėms padalyta, kad jie gyventų saugiai, negresiant skurdui ir prievartai. Teisė į privatinę nuosavybę, įgytą darbu, paveldėtą ar

dovanotą, nekeičia fakto, kad pradžioje žemė buvo dovanota visai žmonijai. Žemiškųjų gėrybių paskirtis visiems žmonėms yra pirminis dalykas, nors bendros gerovės labui reikia gerbti ir privatinę nuosavybę, teises į ją bei naudojimąsi ja.

Septintasis įsakymas draudžia vogti, tai yra neteisėtai pasisavinti svetimą turtą, jei dėl to pagrįstai nesutinka jo savininkas. Kiekvienas būdas neteisėtai pasisavinti svetimą turtą ir jo neatiduoti, net jeigu tam neprieštarauja civiliniai įstatymai, yra nusižengimas septintajam įsakymui. Tas pats yra sąmoningai negražinti skolos arba pasisavinti pamestus daiktus, sukčiauti prekiaujant, mokėti neteisingą atlyginimą, kelti kainas naudojantis kitų žmonių neišmanymu ar sunkumais. Be to, doriniu požiūriu smerktini yra: spekuliacija arba dirbtinis kainų

kaitaliojimas, siekiant pasipelninti kitų sąskaita; korupcija arba veiksminga įtaka atsakingiems asmenims priimti nutarimus nesilaikant įstatymų; visuomeninių įmonių turto naudojimas saviems tikslams; blogai atliekami darbai; čekių ir sąskaitų klastojimas; lėšų švaistymas; išlaidumas.

Taip pat septintasis įsakymas draudžia užsiimti įvairiais – egoistiniais, ideologiniais, pasipelnymo ar totalitariniais – sumetimais grindžiama veikla arba verslais, kurie pavergia žmones, nepaiso jų asmens orumo, perka, parduoda ir išnaudoja juos kaip prekę. Smurtu paversti žmones išnaudojama vertybe ar pasipelnymo šaltiniu yra nuodėmė, nukreipta prieš jų orumą ir pagrindines teises.

Septintasis įsakymas reikalauja gerbti kūrinių, jos nežaloti. Gyvūnai, augalai ir negyvoji gamta iš prigimties yra skirti buvusios, esamos ir būsimos žmonijos bendrai gerovei. Gyvūnai yra Dievo kūriniai. Apvaizda rūpinasi jais, todėl juos kankinti, žudyti yra draudžiama,

Tešiamie pokalbių ciklą "Pažink save"

tačiau leistina vartoti maistui jų mėsą, o kailių, vilną – buitiniams žmonių poreikiams. Gyvūnus galima mylėti, tačiau nedera prie jų prisirišti taip, kaip prisirišama prie asmenų.

Bažnyčia daro moralinius sprendimus ekonominėje ir socialinėje srityje, kai to reikalauja pagrindinės žmogaus teisės arba sielų išganymas. Jai rūpi bendra laikinoji žmonių gerovė, nes ji turi ryšį su aukščiausiuoju Gėriu, mūsų galutiniu tikslu. Pats žmogus yra viso ekonominio ir socialinio gyvenimo kūrėjas, centras ir tikslas. Svarbiausia yra tai, kad Dievo visiems sukurtos gėrybės taptų visų turtais.

Žmogaus darbas yra pagal Dievo paveikslą sukurtų žmonių tiesioginė veikla. Savo darbu žmogus dalyvauja kuriant pasaulį. Tad darbas yra pareiga. "Kas nenori dirbti, tenevalgo" (2 Tes 3,10). Darbu pagerbiamos Kūrėjo dovanos ir talentai. Kiekvienam žmogui turi būti suteikta galimybė darbu įsigyti pragyvenimo lėšų sau bei savo artimiesiems ir būti naudingam visuomenei. Teisingas užmokestis yra teisėtas darbo vaisius.

Bedarbio padėtis beveik visada yra smūgis nedarbo ištiktam žmogui ir grėsmė jo gyvenimo pusiausvyrai. Be asmeniškai patiriamos skriaudos, iškyla daug pavojų ir jo šeimai. Tačiau būna žmonių, kurie praranda darbą, sveikatą ar turtą ir tampa vargšais. Skurdą ir vargą kartais patiria net ištisos tautos, ypač praužius stichinei nelaimei. Tokiu atveju turtingesni žmonės, kitos tautos ir valstybės privalo padėti nelaimės ištiktiesiems.

Dievas laimina tuos, kurie padeda varguoliams, ir smerkia tuos, kurie nuo jų nusigręžia: „Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk“ (Mt 5,42). Savo išrinktuosius Jėzus pažins iš to, ką jie padarė varguoliams. Matant daugybę žmonių be duonos, be pastogės, be vietos, kaip galima neatpažinti Lozoriam, alkano elgetos, iš Jėzaus palyginimo, kaip galima neišgirsti Jėzaus sakant: „Nė man (tai) nepadarėte“ (Mt 25,45)?

Dekanas klebonas kun. Vytautas Grigaravičius

XIII. Skausminga patirtis

Štai gyvenimo tiesa, kurios daugelis sau ir neatskleidžia. Džiaugsmingi įvykiai padaro gyvenimą malonų, bet jie niekuomet nepadedą pažinti savęs, neveda į dvasinį augimą ir laisvę. Tai suteikia tik įvykiai ir žmonės, kurie mums sukelti skausmo. Tik sunkiais gyvenimo momentais išvėlgsi skatinančią tave augti jėgą, kurios anksčiau nepastebėjai ir negalėjai ja naudotis. Žmogus ar situacija, sukėlę tau skausmą, buvo tavo mokytojai, nes jie tau atskleidė daug nežinomos informacijos apie tave. Prisimink, kokį konkretų pojūtį sukėlė neigiamas įvykis: nerimą, pavydą, pyktį, kaltės jausmą? Ką tos išgyventos emocijos kalba apie tave, tavo vertybes, tavą pasaulio ir gyvenimo suvokimą, tavo stereotipus? Jei suvoksi, kad tavo neigiamos emocijos kilo ne dėl tikrovės, bet tavųjų nuostatų, jų atsikratysi, nes išmokai

skirti save ir savąjį kentėjimą. Tada pajusi dėkingumą tiems žmonėms ar įvykiams, kurie tuos išgyvenimus sukėlė.

Jei kada suteikė skausmo kitiems, ar nebuvai jų mokytojas, padedantis jiems geriau pažinti save ir užgelėti? Ar gali tai priimti kaip klaidą, davusią pasauliui daug naudos? Jei tai gali padaryti, tavo širdį užplūs šilta banga, kupina ramybės, dėkingumo ir meilės kiekvienam. Tau atsivers tai, ko ieško ir neranda daugelis iš mūsų: ramybės ir džiaugsmo šaltinio ištakos, slypinčios ne kur kitur, o kiekvieno žmogaus širdyje.

„Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir įžengti į savo garbę?!“ (Lk 24,27).

A. Daukšienė

Gavėnios pamąstymai

*Jei nuo Tavojo kelio nuklystu kada,
Dieve, meldžiu, už tai manęs nenuteisk.
Išstaiyti klaidas pasiryžęs esu visada,
Tad meldžiu – atleisk man, Viešpatie, atleisk...*

Jau tada, kai švelnios motulės rankos, maloniai apglėbusios mane, trapų kūdikėlių, glaudė prie savo širdies ir kai saulės spindulėlis pirmą kartą pabučiavo mano skruostą, pajaučiau ir savo krykštavimu tyliai išsakiau: Viešpatie, tai tu man leidai ateiti į šiuos nuostabius žemės namus...

Pievomis ir slėniais teka mažytis upelis. Kai įsiklausau į jo mielą, ramų čiurlenimą, aš širdimi skaitau jo tariamus žodžius: "Žmogau, štai čia praėjo mano ir tavo Viešpats. Tai Jis leido man vinguriuoti šiais nuostabiais slėniais, įdiegė man tą šventą, didį troškulį skubėti arčiau mėlynųjų marių, suteikė galią džiuginti ir ramybę dovanoti tau, mielas žemės žmogau".

Kai nakties skraistė pridengia laukus, miškus ir pievas, kai mano akių žvilgsnis nukrypsta į žvaigždėmis nusėtą dangų, o mėnulio pilnatis išryškina medžių ir namų siluetus, aš pakylu kažkur aukščiau nuo žemės ir tarsi girdžiu bei imu suprasti tylią Visatos kalbą: "Žmogau, koks tu mažytis ir menkas šitame didžiuliam Viešpaties Lauke... Tačiau kartu pajausk ir suprask,

Atleisk man, Viešpatie, atleisk

kokią garbingą vietą Viešpats tau paskyrė šitame begalybe ir didybe alsuojančiame Visatos glėbyje..."

Kai pavasario gamtos pažadintas mažytis vieversėlis laukų platybėje čirendamas kyla į dangų, mano siela ir širdis perpranta jo švelnius garsus: "Žmogau, žemės artojėli, Viešpats mudviem leido džiaugtis šitų laukų platybė, įdiegė tą nuostabų meilės jausmą žemelei, paliepęs ją mylėti, puoselėti ir globoti... O ji, ta mūsų motulė žemelė, atsimoka mums šimteriopai".

Vaikštinėju pakrantėmis marių mėlynųjų ir, kur benukryptų mano žvilgsnis, nematau nei galo, nei krašto... Mano kojos jaučia malonų, gaivinantį sūraus vandenėlio skalavimą. Bangos šniokščia, veja viena kitą ir pasiekusios krantą sudūžta, tarsi maloniai atsikvepia užbaigusios vieną iš savo amžinai besikartojančių nerimastingų kelionių... Ir čia aš vėl ištariu: "Viešpatie, koks menkas ir nežymus taškelis esu toje gamtos didybėje..." Mano siela, o Dieve, daugyk būna panaši į šitą nerimstančią jūros bangą: ji ne kartą skausmingai blaškėsi atsitrenkdama į kietus uolų akmenis bei stačius neperkopiamaus krantus... O kaip skaudžiai žeidžia mane užklupusios kelyje abejonės, dvejonės ir ta tamsi nežinia... Ir

kokia būna laimė tada, kai tu, Viešpatie, šitomis blaškymosi akimirkomis ištiesi man savo pagalbos ranką, leidi nurimti mano dvasinėms audroms, susikaupti ir vėl su palengvėjimu ištarti: "Dieve, Tu štai čia, šalia manęs, o aš blaškiausi nerimastingai ieškodamas nežinia ko ir kur..." Juk ne sykį aš išdrįsau brautis į Tavo visagalybės planus ir net įžiliai Tave, o Viešpatie, kvosti: "Kam, kokiu tikslu mane atsiuntei į šį pasaulį, koks mano vaidmuo Tavo dieviškuose planuose?" Ach, atleisk man, Viešpatie, atleisk...

Man duota tiek daug, bet, deja, ne visada moku tinkamai visu tuo pasinaudoti, o dažnai už gera atsimoku piktu. Murmėdamas ir piktžodžiaudamas einu tarsi aklas ir kurčias, ir šitas gražus pasaulis man tampa kankynių vieta. Tačiau kaltas esu tik aš pats, klaidomis sugriaudamas Tavo, Dieve, man duotus šventus priesakus ir planus... Atleisk man, Viešpatie, atleisk.

Šiandieną vienintelio prašau ir meldžiu Tavęs, atitrauk mane nuo klaidų, o visa kita, žinau, ateis savaime, ir man Tavo duotasis pasaulis vėl taps miela, džiaugsminga buveinė, miela kelionė ir artėjimas prie Tavęs, o žemės ir dangaus Valdove...

Edvardas Urbonas

Parapijos gyvenimo atspindžiai*A. A. grupės „Prisikėlimas“ viltingos veiklos dešimtmetis*

Vasario 25 d. Prisikėlimo parapijoje susikūrusi A. A. grupė „Prisikėlimas“ šventė savo veiklos 10-metį.

12 val. vyko atviras susirinkimas, kuris buvo skirtas supažindinti visuomenę su A.A. grupės veikla. Be kenčiančiųjų nuo alkoholizmo, dalyvavo jų šeimos nariai, artimieji, parapijiečiai ir vikaras kun. J. Grigonis. 15 val. vyko uždaras susirinkimas, kuriame dalyvavo daugiau kaip 100 narių iš Vilniaus, Marijampolės, Jonavos miestų. Po susirinkimo Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios už gyvus ir mirusius anoniminius alkoholikus.

A. A. grupė įsikūrė JAV 1935 metais. Po keleto dešimtmečių šis judėjimas paplito Europoje ir visame pasaulyje. Lietuvoje pirmoji grupė buvo įkurta Vilniuje 1988 m.. Kauną šis judėjimas pasiekė 1991 metais: buvo įkurta pirmoji grupė „Ave, vita“. Judėjimas plėtėsi, narių gausėjo ir kūrėsi vis naujos grupės. 1995 metų pabaigoje vadovas Romas su bendraminčiais pradėjo ieškoti patalpų naujai grupei. Iš pradžių nariai rinkdavosi patalpose netoli katedros, vėliau persikėlė į Prisikėlimo parapijos „Žaliąjį namelį“, kur renkasi ir dabar kiekvieną antradienį, ketvirtadienį ir sekmadienį.

„YIT Kaustos“ jubiliejaus proga – Popiežiaus Benedikto XVI palaiminimo raštas darbuotojams

Kovo 16 d., 18 val., buvo aukojamos šv. Mišios už statybinės organizacijos „YIT Kausta“ darbuotojus, mininčius 40 metų įmonės jubiliejų. Šv. Mišias aukojo parapijos klebonas dekanas kun. V. Grigaravičius, koncelebravo vikaras J. Grigonis ir svečias iš Šilalės – kun. M. Alekna.

Pradėdamas šv. Mišių auką, dekanas kreipėsi į gausiai susirinkusius „YIT Kaustos“ darbuotojus, pasidžiaugė jų pasiaukojamu darbu:

– Ši Bažnyčia vainikavo Jūsų 40 metų darbą ir po daugelio metų jūs prisiminsite, kad čia įdėjote daug jėgų ir širdies. Jūsų dėka šiandien mes galime garbinti ir šlovinti Dievą, o Dievas laimino jus, teikė malonių, nes per visą darbo laikotarpį čia neįvyko nė vieno nelaimingo atsitikimo, jokių rimtų traumų“.

Baigiantis šv. Mišioms klebonas V. Grigaravičius įteikė Popiežiaus Benedikto XVI palaiminimo raštą „YIT Kaustos“ darbuotojams jubiliejaus proga. Klebonas su Pastoracinės tarybos atstovais taip pat pasveikino

Parapijiečių kūrybos skyrelis*Malda*

Šaukiuosi, Viešpatie, Tavęs
skaudžioj minutėj ir ilgoj sunkioj dienoj.
Atleisk, kad kartais man atrodo,
jog aš maldos žodžius kartoju nevilty ir vienumoj...
Nejaugi negirdi manęs?
Kančia kantri – ilgai ji laukti moka,
bet galbūt aš ne taip su Tavimi kalbuos,
gal Tu nepriimi maldos,
kada žodžius kartoju jau ne taip,
kaip kažkada buvau išmokyta mamos?
Atleisk! Žinau, kad piktžodžiauju,
nes Tu mane suprasti nori ir gali.
Tai aš kalta – taip maža atidavus,
tiek daug surasti noriu atpildo savam kely.
Manęs, Tu Dieve, neapleiski, nepamirški,
kaip aš ne kartą padariau.
Neleisk man žemėj žmogum pasilikti
be Tavęs daugiau!
Sunku man, Viešpatie, surast
tą tikrą kelią,
savo silpnybėse ir kasdienybėj nepaskęst,
bet būk su manimi,
neleisk man klysti,
neleisk netekt Tavęs.

N.S

bendrovės direktorių Antaną Butkų, švenčiantį gražią asmeninę sukaktį.

Po šv. Mišių visi darbuotojai aplankė naujai įrengtą kolumbariumą ir konferencijų salėje žiūrėjo filmą „Prisikėlimas“.

Parapijiečiai taip pat nuoširdžiai sveikina „YIT Kaustos“ darbuotojus ir linki visiems stiprios sveikatos, Dievo palaimos ir sėkmės tolesniems darbams.

Sekmadienio pokalbiai*Stebuklingas žmogus yra ta daktarė!*

Kovo 5 d. susitikimo su gydytoja G. Butkuviene negaliu kitaip pavadinti kaip nuoširdžiais žodžiais, ištartais vienos močiutės: „Stebuklingas žmogus ta daktarė!“

Pasikalbėti apie osteoporozę atėjo nemažas būrys daugiausia vyresnio amžiaus moterų, nes šio amžiaus žmonės dažnai jaučia diskomfortą dėl savo kaulų būklės. Osteoporozė – kaulinio tankio mažėjimas. Ji pasireiškia moterims pasibaigus menopauziniam laikotarpiui, kai organizmas labai jaučia kalcio stoką. Osteoporozė yra neskausminga liga, jai būdinga tai, kad smarkiai sutrumpėja kaulai, jie dažnai lūžta, sumažėja ūgis, žmogus sulinksta. Osteoporozės yra dvi stadijos: pirminė pomenopauzinė stadija būdinga 55 m. – 70 m. moterims ir senatvinė – nuo 70 m. Profilaktika – sportas, judėjimas, kalcio vitaminų ir liesų pieno produktų, kuriuose yra daug kalcio, vartojimas.

Gydytoja G. Butkuvienė kartu su gydytoja A. Krasauskiene įsteigė klubą „Ola“, kurį lanko apie 90 moterų. Jos renkasi klinikose kartą per mėnesį, trečiadieniais, dalyvauja paskaitose, sportuoja, laikosi tinkamos mitybos, todėl nepatiria lūžių.

Po paskaitos gydytoja pradėjo matuoti kaulų tankį specialiu aparatu, kuriuo per valandą galima iširti 10 pacientų. Gydytoja kantriai penkias valandas bendravo, matavo, patarė, tad ne veltui susilaukė pagyrimo – „Stebuklinga gydytoja“.

Parapijiečių vardu nuoširdžiai dėkojame gydytojai Ginai Butkuvienei, Pastoracinės tarybos narei, už širdies gerumą ir moterims parodytą dėmesį.

B. Vasylienė

Turininga popietė su garbiais Kauno miesto žmonėmis

vu Algiu Treikausku bei šio orkestro dirigentu Modestu Pitrėnu.

Taręs įžanginį žodį klebonas dekanas kun. V. Grigaravičius paprašė kompozitoriaus G. Kuprevičiaus ką nors pagroti „taip, kad už širdies griebtų“. Ir salę užliejo stebuklingi muzikos garsai – skambėjo laisva improvizacija „Čia - gimti, čia - mirti“.

Pokalbį pradėjo Kauno miesto meras A. Garbaravičius. Jis papasakojo, kad pirmą kartą užlipęs ant šios Bažnyčios stogo davė sau žodį visokeriopai padėti kuo greičiau grąžinti šią Šventovę tikintiesiems. Meras trumpai aptarė miesto problemas, planus ateičiai, investicijas į kultūrą. Šioms investicijoms nuo mero kadencijos pradžios skirta 3,5 karto lėšų daugiau negu buvo prieš tai. Šiais metais Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios teritorijos sutvarkymui iš Kauno miesto biudžeto vėl numatyta skirti 1 mln. litų. Tai galbūt paskatins ir šalies vyriausybę skirti didesnę dėmesį, nes ši Bažnyčia ne vien Kauno miesto, bet ir visos Lietuvos žmonių lūkesčių išsipildymas.

Dekanas dėkodamas merui pasidžiaugė, kad pagaliau esame laisvi, kad pasibaigė tas „šaltasis“ laikotarpis, kai buvo naikinama Bažnyčios, persekiojami tikintieji.

„Neseniai teko būti Kuboje, kur domėjaisi Bažnyčios padėtimi. Tiesiog širdis plyšta ir ašaros tvenkiasi, kai matai apleistas, apgriuvusias bažnyčias. Vienas vyskupas su 22 kunigais kovoja už Bažnyčios išlikimą. Tačiau kieta valdžios letena neleidžia atnaujinti, restauruoti bažnyčių pastatų, kurie be galo apleisti. Vaizdas toks, kad siekiama kuo greičiau iš viso sunaikinti Bažnyčią. Tokia juk buvo ir mūsų netolima praeitis. Todėl reikia karštai dėkoti Dievui. Mes džiaugiamės, kad valdžia rūpinasi, remia Bažnyčią, nepalieka visko tik tikinčiųjų rūpesčiui,“ – kalbėjo dekanas.

A. Treikauskas padėkojo gausiai susirinkusiems tikintiesiems, kurie neabejingi muzikai, menui, kultūriniam gyvenimui. „Muzika neatsiejama nuo krikščionybės. Džiaugiuosi, kad čia sudarytos geros sąlygos muzikuoti, gera akustika. Pirmą kartą teko koncertuoti vos prasidėjus šventovės atstatymui, vasario 16 d. Tada šalo rankos, stingo instrumentai (buvo net 6 laipsniai šalčio), tačiau grojome ir klausytojų buvo pilnutėlė bažnyčia,“ – prisiminė orkestro vadovas. Jis davė pažadą kasmet šioje tautos šventovėje rengti Simfoninio orkestro koncertus Pasaulinės muzikos dienos, Motinos dienos, šv. Kalėdų ir kt. progomis.

Vyriausiasis orkestro dirigentas M. Pitrėnas pakvietė apsilankyti Kultūros rūmuose, kur orkestras kiekvieną savaitę koncertuoja ir kiekvieną kartą parengia naują programą.

Profesorius G. Kuprevičius paprašė kleboną pasidalyti mintimis apie tai, kokią muziką galima groti sakralinėje erdvėje, kaip Bažnyčia inspiruoja, skatina naujos muzikos kūrybą. Kompozitorius nuogaštavo, kad į šią Bažnyčią neprasiveržtų kičas, ar

pavyks klebonui atsilaukti prieš įtakingus asmenis, kurie norėtų nukabinėti sienas pigiais paveikslais, gintarais („Atsilaukys!“ – pasigirdo iš salės balsai).

Vėl skambėjo muzika. Po to dekanas atsakė į kompozitoriaus iškeltus klausimus.

Jis pasakojo, kad yra Bažnyčios nustatyta griežta apeigų liturgija, o vyskupų konferencija yra sudariusi muzikos kūrinių, kuriuos galima atlikti bažnyčiose, sąrašą. Bažnytinės muzikos paveldas labai menkas, todėl ieškoma žmonių, kurie kurtų, atnaujintų ją. Bažnyčia neturi lėšų, kad galėtų samdyti profesionalų chorą, kuris kokybiškai atliktų giesmes. Dabar Bažnyčioje gieda geros valios žmonės be atlygio. Kaip pavyzdį nurodė nuo 1947 metų chore giedantį A. Varnelį. Klebonui pasiguodus, kad nėra šiuo metu galimybės įsigyti tikrus vargonus, kompozitorius G. Kuprevičius kreipėsi į A. Garbaravičių: „Mielas mere, skirkite dar vieną milijoną ir bus vargonai.“ Meras pažadėjo kitais metais skirti tam lėšų ir sulaukė plojimų.

Gaila, kad neįmanoma žodžiais aprašyti ir perduoti šilto, nuoširdaus bendravimo, tos nuostabios auros, kuri gaubė susirinkusią Prisikėlimo bendruomenę ir svečius.

Parapijiečiai dėkingi dekanui už jo nuoširdų rūpestį ne tik bažnyčios tvarkymu, bet ir kultūrinio bei dvasinio tikinčiųjų turinimu.

B. Vasylienė

Kviečiame į balandžio mėnesio renginius:

	Renginys	Atsakingas / Vieta	Paskirtis
2	S 11 VAL. IŠKILMINGOS ŠV. MIŠIOS ŠVENČIANT PIRMĄSIAS POPIEŽIAUS JONO PAULIAUS II IŠEJIMO Į TĖVO NAMUS METINES	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
	12 VAL. SEKMADIENIO POPIETĖJE - FILMO "ŠVENTASIS TĖVAS JONAS PAULIUS II" DEMONSTRAVIMAS	Parapijos konferencijų salėje	Parapijai ir visuomenei
3	P 18.30 val. Tikybos mokytojų posėdis	A. Krunglevičiūtė/ konferencijų salėje	Tikybos mokytojams
4	A 18 val. Šv. Damijono maldos grupelės susirinkimas	Ses. L. Ilekytė/ jaunimo k.	Jaunimui
	18.30 VAL. DVASINIAI POKALBIAI (KIEKVIENA ANTRADIENI IR KETVIRTADIENI)	Ses. I. Ramoškaitė/ bibliotekoje	Parapijai
7	Pn Jaunimo pasirušimas Velykoms bei gailėstingumo savaitei	Ses. L. Ilekytė	Jaunimui
8	Š Velykinė paroda	Tikyb. mok. V. Tamošauskytė/ "Rūtelės" mokykloje	Angelaiciams
9	S Viešpaties kančios (Verbų sekmadienis)	Vikaras J. Grigonis	Parapijai ir visuomenei
	12.00 VAL. SEKMADIENIO POPIETĖJE - POKALBIS DISKUSIJA "TEISĖ IR TEISINGUMAS LIETUVOJE". DALYVAUJA PROF. V. VILIMAS IR SEMO NARYS R. KUPČINSKAS	Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje/ Konferencijų salėje	Visuomenei
	17 val. Kauno religinės muzikos centro koncertas "Sėkmadienio muzika"	Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje	Visuomenei
11	A Pasirušimas Velykoms	Choro vadovė - D. Beinarytė	Parapijos chorui
13	K DIDYSIS KETVIRTADIENIS - EUCHARISTIJOS ISTEIGIMO DIENA 18.00 VAL. EUCHARISTIJOS ISTEIGIMO ŠV. MIŠIOS	Tikybos mokytojai	Parapijai
14	Pn DIDYSIS PENKTADIENIS - MIRTIES DIENA. 18.00 VAL. KRYŽIAUS PAGERBIMO PAMALDOS	Parapijos jaunimas	Parapijai
15	Š Didysis šeštadienis - Kristaus Prisikėlimo diena. 20.00 val. Velyknakčio pamaldos	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
16	S Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimas (Velykos)	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
17	P Antroji Velykų diena	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
18	A 14.00 val. Rožinio malda (kas antrą antradienį)	Marijos legionas/ Marijos radijuje	
25	A 18.30 val. Pastoracinės tarybos posėdis	Klebonas V. Grigaravičius	Pastoracinei tarybai
26	T 15 val. Carito posėdis	Carito ved. B. Vasylienė	Caritui
30	S 12.00 VAL. ŠIAULIŲ VAIKŲ ANSAMBLIO "ROKOKO" PASIRODYMAS	Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje/ Konferencijų salėje	Visuomenei

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Aukštaičių 4, Kaunas. Tel. (8-37)229222

El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas kun. Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis